

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свобода“: BErgen 4-0877 4-0237. Тел. J. H. Союз: BErgen 4-1016. FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ПІДВИШКА ПЛАТНІ ОБМЕЖЕНА ДО ДЕСЯТЬ ВІДСОТКІВ

Вашингтон, 15 лютого. — Рада Стабілізації Платень ухвалила 6 голосами проти 3, щоб на майбутнє можна було підвищувати заробітну платню тільки до десяти відсотків, однак проти цього заперечували члени, що представляють

ТІСЯЧ ВОЯКІВ ХВОРИХ НА ІНФЛЮЕНЦЮ

Форт Дікс, Н. Дж. — Військовий шпиталь у тутешньому гарнізоні, примістив 1.000 воjakів, що захворіли впродовж останніх 19 днів на інфлюенцу. Ця недуга має всі ознаки інфлюенци, яка недавно шаліла в Англії, а яку перенесли до Канади воjакі, які звідтам повернулися. З-поміж цього великого числа тільки шість воjakів було поважно хворих. З уваги на нову недугу до обслуги шпиталю приділено п'ять нових лікарів і шіснадцять медсестер. Інтересно, що в місті Форт Дікс не слідно цієї епидемії, як це ствердила стейтхова рада здоров'я.

КРИТИКУЮТЬ РОЗПОДІЛ ГРОШЕЙ НА ОСВІТУ

Вашингтон. — Федеральне Бюро Освіти вийшло з критикою уживання федеральних фондів, ухвалених Конгресом на освітні цілі. Звіт цього бюро за минулий рік, виказує, що на виховні цілі було призначено три з половиною біліонів доларів, а з них тільки один відсоток, тобто \$34,000,000 віддане до розпорядку бюро. З цих грошей було призначено на загальні виховні проєкти, а решту, тобто \$34,000,000 на спеціальні допомоги. Звіт вичисляє великі фонди, які федеральний уряд призначає на інші виховні цілі. Такими цілями є напр.: контракти на дослідження — з \$96,000,000; освіта ветеранів — з більше ніж двома і чверть біліонами видатків; освіта війська — з \$16,000,000 видатків і т. п.

ПРЕЗИДЕНТ НА КОНЦЕРТІ ВТІКАЧІ

Вашингтон. — Президент Труман і його дружина та декілька інших з родини, були присутні на концерті, улаштованім Красною Симфонічною Оркестрою в Конститюшенал Гоул. На концерті виступала як солістка на піані пані Агі Ямбор, яка втікала перед переслідуванням нацистів до Швеції, а після цього дістала дозвіл приїхати до З.Л. А. Притавив президент на окремій розмові підчас концерту. Ці чоловік був визначним науковцем у федеральнім уряді і помер два роки тому.

НАЙБАГАТША ЖІНКА ПОДІЛЛА МАСТОК НА СТО ЧАСТИН

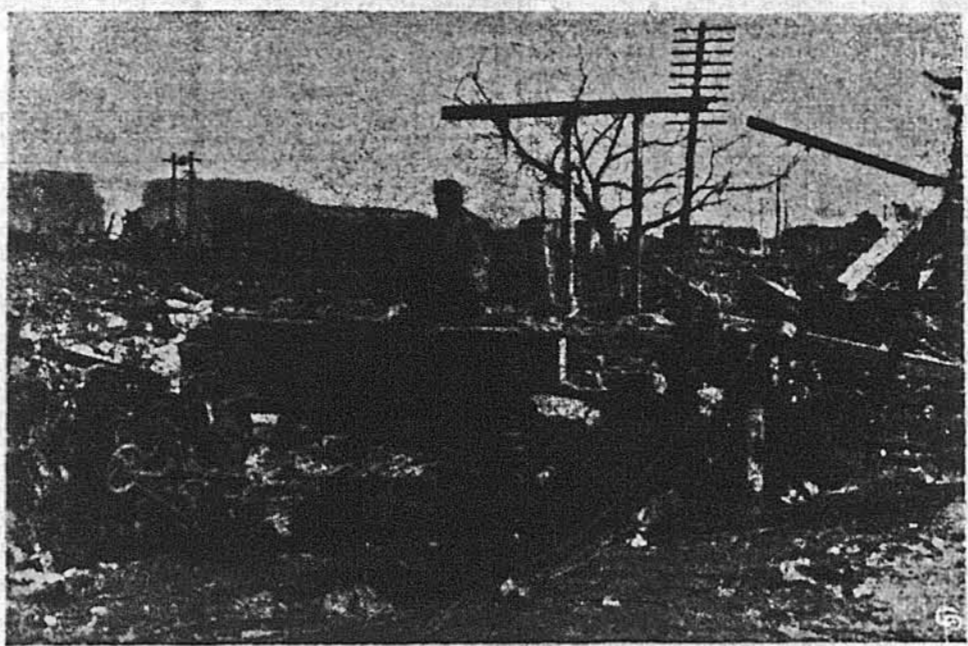
Нью-Йорк. — Гетті Грін Вилкс, яка померла 5 лютого у віці 80 років, залишила завіщання для розподілу свого майна на сто частин з \$125,000,000 між собою і установ. Для своїх дітей і служб вона зробила 29 заповітів, розділюючи між них \$1,388,000. З того десяти осіб дістане по 100,000, а інші по меншій сумі.

ХОЧУТЬ ЗОРГАНІЗУВАТИ ПОЛІЦІЮ В РОБІТНИЧІЙ ЮНІ

Нью-Йорк. — Майкл Дж. Квіл, голова юнії транспортних робітників, які оперують головну в підземних залізницях, підніс думку зорганізувати міську поліцію в своїй юнії. Він стверджує, що поліцейські працюють серед неспокійних відносин для поліційного департаменту і не мають належного відпочинку ані платні. Лист з прохотом заложення поліційної юнії вислав Квіл до Джона Картона, президента Лоудійного Товариства Патрульників, в якому зорганізовані на лад братніх допомогівих організацій ньюйоркські вуличні поліцейські числом 18,000. У листі сказано, що його юнія робить це в „найкращому інтересі ньюйоркських поліцейських і населення міста.“ У розмові з репортерами Картон заявив, що платні поліцейські і службові відносини спонувають їх до заложення юнії. Посадник міста, Вінсент Імпелллеттері, коли його запитували про його думку, не сказав нічого про цей рух.

В АМЕРИЦІ

- Корабель „Ген. С. Д. Старджес“ з 905 дітьми приїждить до Нью-Йорку в понеділок. На ньому є понад чотири тисячі українських сирітків.
- Совєтський Союз досі ще не змирує своїми китайськими мільйонами з тих величезних діб, головну машину та індустріального устаткування, що після війни загарабав з Манчжурії в характері „воєнних трофеїв“ — стверджує з поінформованих національно-китайських джерел.
- Населення Канади зросло до 14,000,000 душ. Це оприлюднено статистичне бюро в Оттаві. Значний приріст населення приписують новій імміграції з Скандинавії і правильній імміграції з Англії.
- Комуністична партія заявляє, що вона не підтримає і тому відмовляється від рестрації на планеті Актру про Штрафні Особи з 1950 р. Пересуджанці, далі цим спротивом почнуться в суді 24 лютого.

ТУТ БУЛО МІСТО! Суцільна руїна здобутаго альянцями „колишнього міста“ Аліанг, в якому були закріплені червоні, свідчать про ефективність альянцської зброї.

Америка домагається приспінення озброєння Німеччини

Франкфурт, 16 лютого. Західна Німеччина повинна бути озброєна по можливості якнайшвидше і не чекаючи на „можливість“ нової конференції Ради міністрів закордонних справ чотирьох великодержав — заявив тут вчора Генрі А. Байровд, керівник бюро німецьких справ в державному департаменті. В заяві, призначеній головно для розвіяння сумнівів в Німеччині і закордонно відносно американсько-британсько-французького становища щодо німецької участі в європейській оборонній підготовці, Байровд ствердив, що Злучені Держави в нічому не змінили в цій справі свого становища, як воно було визначено країнами Атлантичного пакту на конференції в Брюсселі. Він ствердив, що свого становища не змінила теж Британія і Франція, а деякі сумніви виникли тільки в різній формулюванні тих самих думок, висловлених американськими, британськими і французькими представниками. Але при цьому поветав новий сумнів: Байровд говорив про „можливість“ нової конференції міністрів закордонних справ, тоді як у французьких заявах про неї сказано вже як про встановлений факт. Виступ Байровда знову актуалізує одну з найбільш обговорюваних і дискусійованих справ та виказує, що альянцями за розмовами не забувають теж про необхідність конкретних дій. Байровд в доповненні ствердив, що перебарвляючи німецькими зобов'язань і відповідальностей повинно йти впарі з „основними політичними змінами“ у відносинах між окупатійними потугами та Німецькою Федеративною Республікою.

плянують допомогу для ФОРМОЗИ з \$50,000,000

Вашингтон, 15 лютого. — Адміністрація през. Трумана викінчує плян допомоги на оборону Формози проти комуністичної атаки з азійського континенту. Кошти мали б вийняти \$50,000,000. Теж має бути виказує вказівка військового департаменту. Особи, об'явлені в Пентагоні і департаменті стейт-департаменту відповіді пляни і передали їх Білому Дому до вирішення. Американські морські сили, які знаходяться в околиці Формози, мають незабаром зустрітись з командою китайських націоналістів, Чіан-Кай-Ші, щоб договоритися з ним про оборонні заходи і співпрацю американців подібно, як це діється тепер в Індокитаю. Завданням американців було б у першу чергу наглядати над підготовкою, переглядати звіти та виказувати, як уживати амуніції, однак вони не мали б права мішатися до командування. Місія для Формози мала б бути назначена за порозумінням з ген. МакАртуром, командувачем американських військ на Кореї.

100,000 АМЕРИКАНСЬКОГО ВІЙСЬКА ДЛЯ ЄВРОПИ

Вашингтон. — Злучені Держави зобов'язалися вислати і втримувати в Європі приблизно шість дивізій сухопутного війська, сїтавав секретар оборони ген. Джордж К. Маршалл на спільнім прилюднім зібранні сенатської комісії закордонних справ і збройної служби. Тепер в Європі знаходиться коло дві американські дивізії, отже впродовж календарного року 1951 треба б ще вислати чотири дивізії, яких повна сила обіймала б 72,000 воjakів. Разом з теперішніми силами в Європі це давало б понад 100,000 воjakів. На пресовій конференції през. Труман одобрив заяву Маршала, кажучи, що він обговорював цю справу з генералом.

МЕК АРТУР МОЖЕ ПЕРЕПТИ 38 РІВНОЛЕЖНИК

На запит кореспондента на пресовій конференції през. Трумана заявив, що про перехід поза 38 рівнолежників на Кореї має рішати самий генерал МакАртур, бо це належить до стратегії. Він має на це згоду Об'єднаних Націй. Від кількох днів стало відомо, що британський прем'єр дав свою згоду на вжиття військ О.Н. поза 38 паралелю і департамент стейт-департаменту про це ще інші країни, які вислали свої війська на Корею.

ЗАХІДНА НІМЕЦЬЧИНА ПРОТИ НЕВТРАЛІЗАЦІЇ

Бонн, Німеччина, 16 лютого. Західно-Німецький канцлер Др Аденауер звернувся вчора з апелем до великодержав, щоб вони на евентуальній новій конференції Ради міністрів закордонних справ в жадному разі не погодилися на те, що Совєти тепер пропнують як „об'єднання, роззброєння і неутралізацію“ Німеччини. Др Аденауер вважає, що коли б ці пропозиції навіть і виглядали на „мирні“, то в результаті вони означали б практичне залішення на призволяще Совєтам цілої Німеччини а з нею і цілої Європи. Говорячи про „неутралізацію“ Німеччини, — більшовики з тої країни думки відшукують за своїм окупатійним військом, після чого поствяла б порожняча, яку негайно заповнили б втручовані Москвою комуністичні агенти та почали б її „визволяти“ на чеський лад. „Неутралізація Німеччини“ — це точно те, чого собі бажає Москва для зловиття Європи — ствердив канцлер Аденауер.

ЧОРЧИЛ ОБВИНУВАЄ ЛЕЙБУРИСТІВ ЗА ПОВІЛЬНІСТЬ В ЗБРОСНІ

Лондон, 16 лютого. — Під час вчорашніх дебат в Палаті Громад на тему оборонної підготовки Англії прийшло до гострої дискусії між консервативною — опозиційним лідером Вінстоном Чорчилем та прем'єром Атлі і міністром оборони Шпрингелом. Чорчил обвинувачував лейбуристів головно в тому, що вони за п'ять років після війни не спромоглися випродукувати власну атомову вишкілну та організаційну роботу з військовими частинами, які будуть поставлені під їх командування поодинокими країнами Атлантичного пакту. Головне командування матиме п'ять відділів, які вже створюються, а саме: відділ розсуду, організаційний, ревізійний та інформаційний, вишкілний та плянувальний і дійовий.

ІНЧОН ВЖЕ БАЗОЮ АЛІАНЦЬСЬКОГО ПОСТАЧАННЯ

АЛІАНТИ З УСПІХОМ ВІДБИВАЮТЬ ЗАПЕКИ АТАКИ ВОРОГА. — ГИНУТЬ ВОРОЖІ ДІВІЗІЇ.

Токіо, 16 лютого. — Здобутий перед кількома днями селульський порт Інчон вже починає виконувати функції бази альянцського фронтового постачання, як інженери відділи рівчасно переводять найкращішу відбудову і ремонт головних портових споруд, знищених переважно альянцською авіацією та морською артилерією перед захопленням міста. Вміжчасі, 100-тисячна орда більшовиків продовжувала свої запеклі атаки на альянцські позиції на 30-мильовому центральному фронті, не зважаючи на величезні втрати, що за вчорашній день досягли свого рекорду. В боях впродовж того одного дня ворог втратив точно 10,993 воjakів вбитими і пораненими та 365 полоненими. Це є більше ніж одна комуністична дивізія у воєнному складі. Втрати ворога стоять у відношенні 148 до одного альянцського воjака. Не зважаючи на це „людське море“, кров'ю якого більшовицьке командування хотіло б здобути перемогу, альянцї в основному удержують свої позиції, хоча положення оцінюється як серйозне. Вчора на одному з секторів цього фронту альянцські відділи розгорнули і пробіли ворожий людський мур та звільнили один відділ американських і французьких воjakів, що від трьох днів був в комуністичному оточенні в місцевості Чіпхонг на північ від ріки Хан та вдержувався переважною силою своєї зброї, відбиваючи всі атаки ворога. Плян важких втрат, сила і темп ворожого наступу помітно зменшується, хоча з альянцського боку вважається, що це було б завжди краще говорити про перемогу. — Стверджується, що на цьому фронті ворог концентрує нових коло 30,000 воjаків, правдоподібно в підготовці нового наступу. Альянцська артилерія день і ніч засипає вогнем ворожі ряди, не даючи їм можливості „приходити до себе“. — Сильним артилерійським двобоєм позначувалися вчора дії теж на західному секторі фронту, де ворог намарно намагався поправити свої позиції. Протякати „обмежені бої“ повідомляється зі східної ділянки фронту.

ЧЕРВОНІ ЗВІЛЬНЯЮТЬ ПОЛОНЕНИХ ДЛЯ ПРОПАГАНДИ

Корей, 16 лютого. — Безпосередньо перед теперішнім наступом на центральному секторі корейського фронту, комуністичне командування звільнило та дозволило на поворот до альянцських ліній 37 полонених американських, британських і південно-корейських воjakів. Перед звільненням ці полонені перейшли майже дво-тижневий інтензивний курс комуністичного вишколу, зокрема щодо „визвольних“ та приязних комуністичних цілей в Кореї і Азії, яку намагаються „поневолити та перемінити в континент невідляк“ президент Труман, ген. Мек Артур і „капіталістичні акули з Вол-Стріт“. Для таких пропагандистських цілей комуністи вибирають головно наймолодших полонених та після пробної розмови з ними. Безпосередньо перед звільненням їх добре віджывляють та дуже ладно з ними поводяться. Звільнюючі їх, дають їм повно пропагандивної комуністичної літератури в англійській та кирейській мовах. Інтересно, що досі такі пропагандивні звільнення траплялися завжди безпосередньо перед новим більшим наступом червоних.

МЕТОДИ ПІДРАХУНКУ ВОРОЖИХ ВТРАТ

Корей, 16 лютого. — Альянцське командування виказує, що точне означування ворожих втрат у фронтових звідченнях базується на фактичних підрахунках ворожих трупів і ранених на фронті, як теж на „приблизних“ або „правдоподібних“ оцінках втрат від артилерії та авіації. Провірка таких підрахунків та їх конфронтація зі звізнаннями полонених виявляє, що в поодиноких випадках можуть трапитися тільки дуже малі неточності.

ДОЛЛЕС ПРО ЯПОНСЬКИЙ ПАЦИФІЗМ

Мелбурн, Австралія, 16 лютого. — Японці належать тепер до найбільш миролюбних народів, вони не бажають собі ані війни ані війська, щоб тільки їх самих залишити в спокою — ствердив тут на пресовій конференції Джанк Фостер Доллес, висланий президент Трумана для підготовки договору з Японією, що вже відбув наради з японськими представниками і ген. Мек Артуром в Токіо і тепер в таких самих цілях почав інформативні розмови з представниками урядів Австралії та Нью Зеландії. Доллес ствердив, що під час нарад в Токіо не було жадної, ані офіційної ані приватної розмови щодо озброєння Японії, бо японці собі того не бажають. „Я набрав такого враження з тисячів листів, що їх я одержав з різних японських кол під час мого побуту в Токіо, та які можуть правити за пересичену оцінку японської публічної опінії, як теж з розмов з деякими парламентарними групами, і всі вони висловлюються проти озброєння“ — ствердив Доллес.

ЧЕРГОВА ПЕРЕМОГА ЛЕЙБУРИСТІВ В ПАРЛАМЕНТІ

Лондон, 16 лютого. Лейбуристський уряд здобув вчора чергову перемогу в парламенті, одержавши в голосуванні 21 голосів більше і тим самим остаточно перерішуючи намагання консервативної опозиції повалити його та домогтися передчасних нових виборів. Цим разом голосування відбулося в справі довіри, чи уряд потрапить виконати велику програму озброєння та оборонної підготовки країни відповідно до її потреб та міжнародних зобов'язань. 308 членів парламенту висловили своє довіря в урядові, тоді як 287, головну з-поміж консервативної опозиції того довіря не має. При цьому інтересно, що в користь уряду голосували теж всі крайні пацифісти, що потверджувало б радше протилежний факт, ніж його формулювала резолюція. Це вже була третя перемога лейбуристів впродовж останнього тижня і вона остаточно розвіває надії консервативності прийти знову до влади в скорому часі.

В СВІТІ

- Совєтський уряд передає американському уряду ноту з прохотом проти помилування ген. Мек Артура японських воєнних злочинців.
- Французькі війська в Індокитаю здобув цілий ряд нових успіхів, розгромлюючи керівних Москвою комуністичних партізанів.
- В Парижі відбулася чергова комуністична демонстрація, під час якої поліція заарештувала 550 ворухомиків. Червоні демонстрували проти творення європейської армії.
- Московська преса страшною лайкою наизмувала на колишнього президента Губера, зариховуючи його до воєнних підпалювачів з-під знаку „Вол-Стріт“.
- Грецький уряд знову виступив з домаганнями передати Греції контр-розвідку Англії острів Кипр.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$ 5.25	Six months	\$ 5.25
На три місяці	\$ 2.75	Three months	\$ 2.75

Адреса: "СВОБОДА", Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

На сторожі громадських вольностей

В Нью Йорку засудили колишнього високого урядовця департаменту торгівлі, Вільяма Ремінгтона, за кривопристраху, поповнену тим, що він під присягою відпекувався комунізму, хоч — як суд ствердив, він був членом партії та ще й інших намовляв до неї приєднатися. Цей присуд дав притоку до посиленої діяльності протикомуністичних урядових та приватних агентств і установ. На підставі Акту контролю над підвизними елементами й автор цього закону, сенатор Пат МекКарран, демократ з Невади, запевнив суворі допити в справі погону урядових працівників і інших осіб комуністичним заміном.

Він на спілку з галасливим Джозефом МекКарті з Вісконзину, добився того, що в комісії грошевих приділів створено понад вето президента, спеціальну підкомісію, яка має пильнувати, щоб уряд точно виконував Акт Контролю над підвизними діями. До того сенатор МекКарті як членом комісії для прослідкування витратів ексекютивного департаменту. Знов підкомісія МекКаррана має теж право досліджувати; чи комісія неамериканських діянь палати репрезентатів не занедбус часом своїх обов'язків у висліджуванні неамериканських, тобто, під терпешню пору, комуністичних заміном.

Отже виходить, що над контролею з друга контролю, а над ними обома ще суперконтроль, навіть над самим президентом в його ексекютивним департаменті. Вороги довготривалих комуністичних підвизних і ошукачів діянь можуть хіба чутися вдоволеннями, що "раз комуністи дістануть своє".

Та тут треба пригадати не давню історію з Анною Розенберг, яку на рекомендацію секретаря оборони, ген. Джорджа К. Маршала, назначив президент Труман асистенткою цього департаменту. Закри сеназ затвердив її на цьому становищі, сеназська комісія перевела точні допити над захисами, які зголюся проти неї колишній комуніст Ральф де Сола і Бенджамин Фрідман, оба з Нью Йорку, які представляли її зв'язки з комуністами. При точних допитах оба донощили призналися, що вони робили це в злії віри, щоб не допустити до затвердження сенатом пані Розенберг на це високе становище.

Федеральне Слідче Бюро не вдовольнилося відкиданням зізнань обох клеветників, але ще від себе повело слідство і провірило, що є інша жінка з іменем Анна Розенберг, яка брала участь в комуністичному русі і саме що обставину свідомо використали оба донощили. Генеральний прокуратор запевнився, що поведе карне додження проти клеветників.

Оце зразок, як можна серед нагліни на справжніх ворогів країни робити особисті, групова і то й партійні порахунки з невинними людьми. За попередній війни правдиві оргі з такими доносами й клеветами робили майстри клевети —

большевики, послугуючись при цьому різними продажними типами. Мабуть тому, що през. Труман знає з досвіду, як далеко може йти людська злоба, як теж і з уваги на свій власний інтерес, він назначив 23 сінця окрему Комісію Внутрішньої Безпеки й Особистих Прав, обов'язком якої буде не допускати до "погоні за чарівницями, а призибувати факти". Отже обвинувачення, але теж і факти. Це чотири комісії поставив Труман адмірала морської флоту Ч. Німпа, а недавно назначив ще вісім інших визначних чоловіків; жінок членами комісії. Між ними є спісокпальний протестантський спісок з Каліфорнії д-р Карл Морган Блок і католицький помічник спісок Беммет М. Волш, з Йонгстауна.

Петро Рюмен: „Аракчєєвський режим“

„Творчі дискусії“ У пресі Совєтського Союзу останнім часом дуже багато пишеться про величезне значення дискусій, які відбулися нещодавно в різних наукових галузях. Зокрема у „Літературній Газеті“ в передовій статті, яка називається: „Творчі дискусії — постійний метод наукової роботи“, нещодавно писалося, що ці дискусії „стали в центрі уваги не лише всієї радянської суспільності, а й знайшли широкий міжнародний відгук“.

Що ж у дійсності сталося і який відгук знайшли ці дискусії серед громадян Совєтського Союзу, а також у вільному світі? Яскравим прикладом цих „дискусій“ є так звана дискусія в питаннях мовознавства. Почалася ця дискусія зверху, за наказом партії у газеті „Правда“. Слово у цій дискусії зібрав сам Сталін. В цій дискусії особливо яскраво виявився характер сталінського режиму і становище науки і наукових робітників при цьому режимі, де все, навіть дискусія, починається зверху і за наказом партії, а точніше — Сталіна.

Для людей вільного демократичного світу є дивною вже сама постава про потребу і можливість дискусії, як у науці так і в будь-якому іншому питанні. Для вільного суспільства це є самозрозумілим. На те ж і є у вільному демократичному світі свобода преси і думки, щоб уможливити вільний обмін думок і дискусію — ці найнеобхідніші умови здорового розвитку науки і суспільного процесу. Зовсім інакше є справа при цьому режимі, що його творцем є Сталін. Тут на все мусить бути директива партії, адміністративний наказ — у всіх ділянках господарського, наукового і духового життя. Навіть дискусія, коли така дозволяється, то вона, як пишеться у передовій „Літературної Газети“, провадиться „під скеровуючим впливом

Огайо. Ця комісія складала в Вільному Домі голосну присягу в понеділок, при чому д-р Блок відмовив молитву, якої вислухали всі члени з похилими головами.

Це була незвичайна церемонія, бо її завдання незвичайне: Воронити прав людини від клевет і напастей невідповідальних або нечесних людей, які для різних цілей використовують критичне положення країни на помсту над противниками. У цій церемонії брав участь президент Труман, який заявив, що треба найти рівновагу і провірити, де йдеться про справжню лояльність і добро країни, а де треба берегти особисті права людини, так, щоб вона не чучася переслідувана. Він теж обіцяв козій доступ до рекордів і документів для викриття правди, включаючи й документи Еф Ві Ай. Він же запевнив комісію, що вона буде „цілковито незалежна від усіх і всього“.

Таку акцію треба тільки поштити.

повідальність і захоуч такі безчинства“.

В цих словах міститься влучна характеристика режиму, не тільки в мовознавстві, а й то режиму, що його створив і цим керує сам Сталін. Відкриття Сталіном аракчєєвського режиму в мовознавстві і така його характеристика є справді „геніальним відкриттям“, яке в повній мірі характеризує і виявляє його „геніальність“. Чи ж може існувати аракчєєвський режим у будь-якій діяльній вільного демократичного суспільства? Для кожного думаючого ясно, що аракчєєвський режим у радянському мовознавстві є прямим продовженням і наслідком аракчєєвського режиму в цілій суспільно-політичній системі, творцем і керівником якої є Сталін.

Повстає питання: як це Сталін припустив таку необачку і ризиковані вислови, які штовхають думку до аналогій і порівняння аракчєєвського режиму в мовознавстві з тоталітарним большевицьким режимом Сталіна?

Сучасний Аракчєєв — Сталін

Хто знає Сталіна, той знає, що це є ані промах Сталіна, ані помилка. Це є свідомою метою Сталіна у його боротьбі за владу і скріплення свого престижу димовою заслоною слів, які означають прогрес і свободу. В дійсності позиція Сталіна з позицією того злодія, який утискаючи, маскується крикливою фразою: „Лояльний злодій“... Сучасний Аракчєєв виступає в ролі борця проти аракчєєвського режиму і аракчєєвщини. Це є випробувана метода Сталіна. Хто не пригадує при цьому страшних років колективізації. За визначенням самого Сталіна суцільна колективізація та методи її здійснення були визначені і проваджені за почином зверху, за ініціативою партії і радянської держави. А коли цей страшний злочин проти трудового селянина поставив країну перед катастрофою і перспективою загального селянського повстання, тоді Сталін усі ті злочинні скінуви на голови рядових партійців — приписавши їм ухил чи „запомороження від успіхів“ і наказавши послабити натиск і жорстокість колективізаторів. Так сталося і тепер, в питаннях мовознавства. Вину за аракчєєвський режим у совєтському мовознавстві та в інших наукових галузях Сталін скидає на голови окремих науковців, які, мовляв, заплуталися у неправильному вченні Марра і не давали змоги іншим виділуватися, бо серед науковців панував аракчєєвський режим. Хотіли б ми запитати при цьому: а хто цей аракчєєвський режим насаджував і підтримував на всіх ділянках? Коли науковці боялися і боялися боротьби думок і свободи критики, то кого вони боялися і боялися? І хіба тільки в мовознавстві „створилася замкнена група непогрішних керівників, яка забезпечивши себе від усієї можливої критики, стала сваволити і безчинствувати“.

І тут „Літературна Газета“ ставить питання: Чим пояснити такого роду виступи? І дає таку відповідь: „Тим, що деякі вчені відкинули від критики і самокритики, тим, що аракчєєвський режим продовжує страх, конконтурцину, пристосовництво“... Ці слова належать самому міністрові вищої освіти СРСР С. Кафтанову. (Лит. Газета, 2. вересня 1950 р.)

Кращою характеристикою сталінського режиму та його наслідків здається вже не можна уявити, як та, що її подано у цій статті Кафтанова. При цьому робиться вигляд, що аракчєєвський режим панує лише в окремих наукових галузях і не є владивий для цілої системи. І винні тут мовляв не Політбюро і Сталін, а Марр та його послідовці. У статті про „Сталінський етап в розвитку мовознавства“ так і пишеться чорним по білому що „аракчєєвський режим — пряме породження немарксистської, вульгарно-матеріалістичної теорії академіка Н. Я. Марра“ (Лі. Газета, 14. листопада 1950 р.). До речі мовити, цей академік за свою науку був свого часу нагороджений орденом Леніна, а тепер Сталін вирішив зробити його „козлом отпущения“.

Де корінь лиха? Але науковці і громадяни Совєтського Союзу знають уже тепер де є корінь зла і де слід шукати творця аракчєєвського режиму. — Вони знають, що породжує страх, конконтурцину і пристосовництво. Вони знають, чому радянські вчені „відкинули від критики і самокритики“. Не дарма ж серед радянських громадян є дуже поширені анекдотичні афоризми, які звучать так: „Не думай. Подумає — не говори. Скавав — не пиши. Написав — не друкуй. Надрукував — якнайшвидше відмежуйся і покайся“.

Чи можливі такі анекдотичні афоризми у вільному демократичному суспільстві? Цілком очевидно, що такі афоризми є породжені умовами сталінського аракчєєвського режиму. І даремно стараться сучасний Аракчєєв знати з себе тавро, яким припечатала його історія. Ім'я Сталіна так само як ім'я Аракчєєва вже сьогодні стало символом найстрашнішого терору і найчорнішої реакції, які будь-коли існували в історії. І народи Совєтського Союзу знають тепер, що боротьбу з аракчєєвським режимом треба починати не з того чи іншого рядового сталінського бюрократу, а таки зверху, з Кремля. І вже близько той час, коли народи Совєтського Союзу дістануть змогу скинути ненависне ярмо і розтрощити той аракчєєвський режим по-совому і з усією послідовністю.

Наближається вечірній сумерк. Відгомін гарматних стрілень знов наближається і кришчє. Можна було пізнати, що фронт присуєвається. Але ні, це навіть не фронт; бо чому ж ідуть усього роду большевицькі танки безколючною колоною в долину міста, на шлях до Винник і Золочева? Це знак, що фронт у розтічі, й у Львові бої не буде. Це певно задні сторожі безуспішно здержують німецьку навалу. Підприємців, ані поліції у місті навіть не видно. Тих партійців, що стояли з крисами на плечі на варті під львівським ратушем, уже теж нема. Нема певно вже нікого ні в самому ратуші, ані навіть у обласній управі на Губернаторських Ва-

НОВА КРЕМЛІВСЬКА ЗАСІДКА

З нагоди недалекої конференції Ради закордонних міністрів заповідається совєтську „угодову офензиву“, і то на великі розміри. Розписався про неї широко Джозеф П. Леш в Нью Йорк Повст. Він навіть заповідає, на підставі інформацій, які дістав в Об'єднаних Націях, що цю нову „офензиву“ попередить „дипломатична чистка“, подібна до тих, які бували в минулому, коли Кремль міняв тактику.

Сьогодні було б важко робити конкретні здогади під чим оглядом, але що в центрі нового совєтського крутіства буде Німеччина, це вже певне. Совети з одного боку будуть лякати світ німецьким милітаризмом і домагатися демілітаризації та неутралізації Німеччини, а з другого боку грамитимуть на сентименталізм і заявлять за об'єднанням цілої Німеччини та звільнення її від окупаційних військ. Усе це обраховане на те, що зі звільненою і об'єднаною Німеччиною легше і скорше можна буде повторити практику з Чехословаччини чи Польщі. Для цієї цілі є вже навіть підготований в Східній Німеччині відповідний апарат. Це та сама тактика, якою Москва користується теж щодо Кореї.

Вирішення німецької проблеми не належить до легких завдань. Зате легко Совєтам використовувати цю трудність і вести пропаганду, звернену проти „американського імперіалізму“. Конференція Ради закордонних міністрів з потрібна Совєтам хоч би на те, щоб розголошувати пропоновану ними німецьку „соборність“ та німецьку „визволення“. Вправді, не можна не признати рації й твердженням, що Москва хоче напад, бо боїться задуманого демократями збросяння Західної Німеччини. Тим можна пояснити і настирливе совєтське домагання, щоб визнати німецьку проблему найважливішою і тільки над нею одною радити, з чим, як знаємо, не погоджувався Вашингтон.

Правду сказавши, в американських урядових колах нема віри, щоб з конференції Ради міністрів закордонних справ вийшло щось путнє. Якби не сильний натиск з боку Англії та Франції, які доконче хочуть щєраз спробувати дійти до угоди з Кремлем, тих напад не було б. Америка тим разом уже не обдурює себе і в теперішніх обставинах не вірить в можливість будь-якого порозуміння зі Совєтами. Навпаки, вона боїться нової совєтської облуди, на яку дехто міг би зловитися.

Коли ж йдеться про саме зампрення зі Совєтами, то його нема тільки тому, що Кремль собі цього не бажає. Для нього хаос у світі є вигідніший, ніж порядок. З тої причини не буде теж і зампрення в справі Німеччини, хіба що демократії приймуть такі умови, які будуть вигідні Москві. Кремль хоче своєю німецькою проблемою загнати Америку в сліпий кут і створити з Німеччини другу Корею в Європі. Тому на нарадах Ради закордонних міністрів він виступить з новими дипломатичними хитруваннями і обвинуваченнями проти Америки та Англії. Москва знає, що демократії думають її „заскочити“ пропозицією Західної Німеччини в справі переведення загальних тайних виборів у цілій країні до всенімецького парламенту. На це — як рахують демократії — вона певно не піде. Сяк чи так, вона матиме на це готову відповідь і свою засідку у вигляді „угодової офензиви“, що мала б проявитися головною в пропозиціях великих господарських конфецій, насамперед в Азії, не думаючи, очевидно, їх додержати. Проте, аліянти вже теж мають свою практику зі Совєтами і тому з нової конференції можна надіятися тільки ще одної невдачі з ще одної спроби дійти до згоди з Кремлем.

Лев Ясінчук. „НОВА ЕВРОПА“

(Уривок з повісті: „Далина Молохов“).

1) Настала прегарна червнева неділя; большевицька неділя, що була тільки календарним, а не святоточним днем. Уже цілий тиждень, себто від першого дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували їх... для кращого просування недавніх „союзників“, а тепер найзаклепліших ворогів.

Народ ставав здовж вулицями по обох боках; хай же побачить, як виглядають німецькі воєнки, хочби й полонені. Але да диво — не довелось побачити ні одного. Деколи відважливий земляк хотів подати коміусь з польської валки кусеня хліба, чи цигареток. Але численна „червона“ сторожа брутально не допускала до ніяких виявів людських почувань, ще й погрожувала, то багнетом до дня німецько-большевицької війни, тягнулися майже безперервні валки большевицького війська, всякої зброї, особливо гармат й танків. Деколи переривав валку відділ полонених польських воєнків, у своїх „рогатишках“, з ногами пообвиваними різних колорів ганчірками. Це ті, що працювали десь там на шляхах; на приказ „червоних“ вимощували

Р. Заводнич

ДИТИНИ РІДНА КНИЖКА

Нав'язуючи до твердження, висловленого в одній статті „Свободи“ (ч. 5 з 1951 р.) про дві найбільші проблеми всього життя української громади в ЗДА (1. політична оборона інтересів України на американському терені і 2. передача глибокого сентименту до України, як батьківщини батьків, молодому поколінню), хочемо зупинитись на обговоренні наших завдань, зв'язаних з другою проблемою. Ниде правди діти, на тому відтинку діємо занадто повільно, хоч на сторінках преси були спроби цю проблему загалом розв'язати.

Одним знайденішим і наймогутнішим засобом, що зумовлюють успішну розв'язку проблеми, є друковане мистецтво, дитяча й юнацька преса. Мистецьке слово — це цінніший ключ до молодого душі з її чародійним даром, силою уяви (фантазії). Літературний твір переносить окрилену фантазію й огріту жаром почування свідомість молодого людини понад гори й моря в далекі країни і, спираючись на безпосередність переживання та гідну подиву спроможність вживатись у ситуації, мов у нову справжню дійсність, може юному читачеві показати і навчити любити те, що дотепер було йому далеким і незнаним. Це і є власне ця сила слова, про яку так часто висловлювались письменники й поети, привносячи її навіть до могутньої зброї. З другої ж сторони, немає відданішого читача і пильнішого споживача літературно-духового доробку, як діти й молоді. Лектура є однією з найбільш органічних потреб їх духовості, а насичення її чужими образами й ідеями є рівнозначне з впливом сонця, повітря й поживи на їх організм. Добра література для молодого покоління — це те, без чого розвиток інтелекту й душевних сил не є можливим. Без цього могутнього засобу не може бути, взагалі мови про виховання. Без нього великі духові цінності залишаються для молоді навіки чужими.

Коли мова про патріотичне виховання, то ясно, що люблячи свою батьківщину чи її дітвину „на віддалі“, не бачивши її, не така легка справа. Але ці трудючі розміри легко перемагає добра книжка чи журнал, опроминений світлом справжнього мистецтва слова. Це підтверджують м. ін. слова, які висказав син дуже відомого українського громадського діяча-емігранта, вихованій у Західній Європі: „Любити Україну навчила мене „Маруся“ Марка Вовчка і то навіть у французькому перекладі. Коли ж сілою мистецького слова дитина може перенестись з реальної дійсності в інший світ уяви, то ця можливість треба використати на те, щоб тим іншим світом була в першу чергу країна наших предків, країна, яку хочемо показати молодому поколінню. Для того мусимо з одного боку розбудувати і поставити на певних фінансових основах дитячу й юнацьку пресу, а з другого боку придбати їй масового читача. Це обов'язок батьків і громадських чинників, що стоять близько до справ молоді. Тепер маємо два літературні видавництва для молоді: „Мій приятель“ у Вінніпегу й „Свшан-

Зілля“ в Торонто (Канада). Вони обслуговують українські еміграційні громади не лише в Канаді та ЗДА, але також в Європі (скалярщина), Південній Америці та Австралії. Однак обидва видавництва борються з матеріальними труднощами, що, поперше, не дозволяють їм розвинути бажаної діяльності, а там узагалі загрожують їх існуванню. З другої сторони маємо ще значну кількість дітей, які не є передплатниками згаданих видавництв. Цікаво, що в той самий час, коли видавництва жалюються на замалу кількість передплатників, маємо поважну кількість батьків, які вимагають збільшення продукції дитячої літератури, бо того, що дотепер опубліковано, на їх думку не вистачає. Не даремне ж на сторінках „Свободи“ (ч. 278 з 1950 р.) Ол. Татомир слушно домагається масового видання дитячої лектури, що уможливити організацію бібліотек. Дитину можемо виховати на пильного читача, але нам цього не пощастить добитись, якщо одержуватимемо книжечку чи журналік малого формату за дуже кілька разів дорожче. Це буде інтелектуальне недоживлення дитини і закінчиться заником залюбовування в читання. Конечність вимагає негайно загалом розв'язати справу літератури для молоді. Видавництва треба допомогти зміцнити матеріальну базу придбанням максимальної кількості передплатників, а теж пожертвами на пресовий фонд (це відноситься головним до громадських установ, організацій молоді і тих громадян, що не мають дітей). Акція повинна популяризувати й підтримувати не тільки преса, але передовсім організатори українських радіських програм, бо преса, на жаль, не доходить до всіх українських батьків, зате на хвилі радіа куди легше до них дібратися. В установах повинні бути прочитані відповідні доповіді, в домішках установ треба вмістити відповідні листки-пригадки. Велику нагоду допомогти справі мають українські школи, дитячі клуби-світлині, жіночі організації, молодіжні організації і т. д.

Нехай духові скарбниці, якою є кожна рідна книжка, стане на послугу нашій дітві на шляху до осягнення особистої й громадської характерності. Віримо, що вона в майбутньому стане власністю всього українського народу на звільнених землях, допомагаючи його молодому поколінню скинути з себе шараралучу чужих впливів. Настала пора на збірні зусилля всієї нашої емігрантської спільноти і на тому важливому відтинку нашого життя. Нехай це зусилля проходить під кличем: „Ні одної української дитини без рідної книжки!“

● Не стало питної води в містечку Колумбія, у стеїт Пенсильванія. Ріка Сукегенна замерзла і спричинила злив водних збирників питної води. Мешканці дістають по одній кватрі води денно.

● Парламентарні делегати Західної Німеччини приїхали на розмову до департаменту стеїту в справі озброєння. Їх прийняв секретар стеїту Дін Ачесон.

● П'ять днів торгів або \$100 грошової кари має заплатити Джейкоб Левман за брак контролю над діями, який виходить з комісії до п'ятильового дому при Деїтлі вулиці в Нью-Йорку. Власник дому вживав до отоплення м'якого вугілля замість твердого.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

РОЧЕСТЕР, Н. Н.

У пам'яті 22 січня

У неділю 21 січня в Українським Народним Домі відбулися святкові сходи, присвячені дням 22 січня 1918-19 рр. Надзвичайно цінною і цікавою була доповідь проф. Світозора Драгоманова про значення цих днів як символів єднання українського народу. Святоточна доповідь створила такий настрій, що присутні не хотіли розходитись. Тоді проф. Драгоманов додатково вступив зі спогадами про героїчні дні 1917-20 рр., пов'язавши їх із сьогодинніми визвольними змаганнями українського народу та з потребою єднання навколо українського державного Центру. На кінець зібрано на УНРУ \$48,50 та відспівано український національний гімн.

Додамо, що Т-во Сприяння УНРУ в Рочестері зібрало за півтора місяця свого існування на УНРУ понад \$150.

Пожертви на УНРУ зложили: по \$10: Шереліс, Т-во „Вільна Громада“; по \$6: Ванжа Л., Ванжа Г., Кропницький, Лихошерст П.; по \$5: др. Сукованченко С., Морган Д., Гарріс П., Демиденко І., Свєрдел І.; по \$4: Задорожний П., Іванців В.; по \$3: Швец М., Коба А., Шкуро А., Дубовик В., В. І. Аренко, Вілєцький К.; по \$2: Мурин Любов, Гаврилик В., Ковтун П., Кузів А., Мурин І., Грингула, Кричун С.; по \$1: Кричун П., Манківський К., Мончук С., Дзюба П., Кучий М., Н. Н., Бандура П., Швець І., Архипко П., Дзюмак Ф., Храповський Ф., др. Дмитрів, Туряницький В., Гладун Р., Ворона М., Коваль Т., Кучий С., Пришляк С., Цинцік О., Спидунь Н., Пастушак І., Гуран, Вітовницький, Бараньк, Ликия, Тригула, Варан І., Колпінський І., Сіна М., Торнабен М., Силік, Крисок, Харчук, Процик Я., Зарецький, Максимчук О., Малаховський К., Боднар Р. Крім цього дрібними сумами по \$5.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Доповідь о. д-ра І. Гриньова

Салю „Горожанського Клубу“ у Філадельфії давно не була так вгледі виповненою, як в часі доповіді представників ЗП УГВР — о. д-ра І. Гриньова. Це є і доказом, що для багатьох наших українських громадян справа долі нашого народу не є об'єктом, а навпаки, старі і нові імгранти своєю присутністю підкреслили, що вони є сюди там, де ідеться про наші спільні інтереси та долю народу. Зміст доповіді доказував, що наряд на Землях, а головним його революційне підійня, у страшний обставинах вирощують нові цінності та виконують нове українське обличчя. Український наряд під польсько-московською окупацією при допомозі революційних сил, а головним УПА, оформлює новий зміст політичної та соціально-економічної визвольної боротьби. І духом її повіяло при докладі шановного гостя на салі. Це не був доклад, як привикли слухати ми продовж літ. У підході до усіх проблем пробивалась глибока аналіза, терміність та державницький дух. У документами підкреслений картина, з'ясував він цілу велич і трагізм положення на Землях. Рівняючи на дійсність на Землях закликав він до праці та єдності нашої еміграції. Підкреслив він, що саме в ЗДА наші імгранти мають великі можливості для вияву себе, для добра інтересів народу на Землях. Не місце тут подавати зміст доповіді „Завдання української еміграції на тлі сучасної визвольної боротьби“, але треба з приємністю згадати, що підхід докладача навіть до емігрантських справ мав цілком новий, як на наші обставини, думки. Він стояв на становищі, що уся наша еміграція мусить бути політично з'єднана і то в Українській Національній Раді (включно з гетьманцями), а ЗП УГВР є лиш помістком між еміграцією та Воюючою Україною. Правда, згадав він і за недомогання у нашому політичному житті на еміграції, які на його думку можуть бути вже в недалекому часі усунути та видалені.

По докладі розгорнулася жива та цікава дискусія, в якій займало ряд людей голос. Всі вони з притиском наголошували, що мир між українцями бути мусить, бо це є на потребу нашій героїчній та трагічній батьківщині й народу. Присутні брали живу участь в цій знаменній імпресі, про що можуть свідчити оплески та зворушлива атмосфера, атмосфера єднання із Воюючою Україною та братньої, хоч не раз і зрізничованої дії нашої еміграції для неї.

При кінці хотілось підкреслити, що немає завеликих жертв із своїх партійних інтересів, часто особистих амбіцій для цього, щоб створити і тут єдиний український фронт, так як має його наряд на землях, бо перед нами тут є великі обов'язки, які мусимо виконати, маючи такий довг перед народом. Це прийдє, як у всіх клітинах нашого емігрантського життя запанує український мир та наших суспільно-політичних взаємодієнь державницький дух.

Національним гімном закінчено цей доклад, який став святкуванням бодей наразі духової єдності.

Т. Бок-Бойчук

ПАСЕЙК, Н. ДЖ.

Заснування відділу УКК

Завдяки деяким особам як П. П. Кулика та М. Яремю які є тут всім мозгом організації і то культурно-освітній праці при тов. ім. Т. Шевченка, вдалося їм скликати на день 4 лютого ц. р. в власній квартирі при Джексон Стр. загальний збори, на які запрошено всі організації. Організації які були заступлені своїми делегатами: Укр. Пласт, Самопоміч, Українська православна парафія, Провідання, Відділ Укр. Нар. Союзу ч. 42, СОЧСУ, Тов. ім. Т. Шевченка, Братство св. о. Ніколая. На жаль із невідомих причин українська греко-кат. парафія не була ніким заступлена, хоч перед зборами ініціяція в нї група зверталася до місцевого пароха з проханням делегувати двох делегатів на згадані збори.

Відкриваючи збори голова Президії, представив присутнім члена Централі У.К.К. п. М. Шандора, який виголосив гарний та змістовий реферат про завдання нового Відділу.

Дальше приступлено до виборів та вибрано такий склад Екзекутиву: Годуняк Я., голова, Влх І. д-р Герман Ю. Рудницький Т., Лопушняк А., Буличко П., Андрусин Н., Грабарчук І. та Яремко Н. Розподіл постів буде вирішений на наступних зборах. До Контрольної Комісії вибрано: дир. Чернявський Н., Кулик Т. та Антонів Н. Товариський Суд: д-р Нічка, Новосад М. та Яремко М.

Новий відділ в Пасейку треба шире привітати, а тим людям, які взяли це велике діло на себе, бажасмо сил та якнайкращих успіхів.

Щ-УН

ЛІМІНГТОН, ОНТ

Свято Державности

28 січня стараннями філії У.Н.О. в Лімінгтоні відбулося Свято 22 Січня, яке відкрив голова філії У.Н.О. п. Іван Гриневич, а святочний реферат виголосив член УНРУ — д-р С. Росоха. Прелегент підкреслив, що традиції державности в українському народі є такі

ЗМІНА ГОЛОВИ В РОСІЙСЬКИМ ІСТИТУТІ ПРИ КОЛУМБІЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Нью Йорк. — Д-р Філіпп Мозлі, професор міжнародних відносин в Колумбійському університеті й авторитет в російських справах, назначений директором Російського Інституту, який існує при його університеті. Цей інститут є одним з трьох наукових осередків, у яких розбирають східно-європейські справи. Проф. Мозлі замітний дим, що сам був в Росії й на Україні і студіював тамошні відносини з першої руки. Він знає українську мову, хоч нею не говорить. Підчас останніх загальних зборів Всеукраїнської Академії Наук (ВУАН), які відбулися в суботу 10 лютого в приміщенні Американо-Історичного Товариства, проф. Мозлі виголосив реферат про можливість співпраці цієї академії з американським науковим світом. Прийнятих на цьому зібранні було коло 150 осіб. Голова академії, проф. М. Вєгучів привітав прелегента від імені академії, а після нього самий виголосив свій „Огляд наукової діяльності Академії“. На закінчення виголосив інтересну доповідь про „Декабристів на Україні“ проф. Володимир Порський.

При кінці хотілось підкреслити, що немає завеликих жертв із своїх партійних інтересів, часто особистих амбіцій для цього, щоб створити і тут єдиний український фронт, так як має його наряд на землях, бо перед нами тут є великі обов'язки, які мусимо виконати, маючи такий довг перед народом. Це прийдє, як у всіх клітинах нашого емігрантського життя запанує український мир та наших суспільно-політичних взаємодієнь державницький дух.

ДО УКРАЇНЦІВ В БАЛТИМОР — БОФАЛО — БОФАЛО ДІТРОЙТ — КЛІВЛЕНД — БАШІНГТОН

Кураторія Українського Народного Фонду, підготволюючи звіт Фонду за 1950 р., спільно з іншими членами, що Валя мистецтва дала надзвичайно мале число платників Національного Датку. Так з Балтимору вплатило 83, з Бостону 76, Бофало 76, Дітройту — разом з Гемптеком 223, Клівленд 237 а з Вашингтону Д. С. 8 громадян.

Ця мала кількість платників вдаряє особливо тому, що деякі з цих місцевостей після Нью Йорку й Філадельфії, стоять на першому місці по числу українців у містах Америки. Це ж міста, де мешкають сотки (Вашингтон), тисячі (Валтимор) і десятки тисяч (Бостон, Бофало, Дітройт, Клівленд) наших громадян, поважних, замощих, дуже добре ситуованих. В деяких згаданих місцевостях вже є сотки й тисячі новоприбулих. Тимчасом, вони залишилися далеко позаду таких маленьких громад, як Гюстон, Куртис Бей, Лос Анджелес, Сан Франциско, Денвер, Кол. або Солт Лейк Сіті, Ютаг, де громади виконали свій обов'язок на 80-90%.

Кураторія Народного Фонду, знаючи високу національну свідомість і патріотизм всіх громадян згаданих малих і великих громад, просить вас допомогти їм виконати свій обов'язок на 80-90%.

Свято закінчено відспіванням національного гімну. До того ж додамо, що д-р С. Росоха виголосив в доміщі У.Н.О. і в домі „Просвіти“ сім доповідей на тему визвольних змагань.

літній осередок, не може нічим іншим пояснити цю дивну відсутність платників Датку, як лише тим, що всі вони занадто заняті щоденними клопатами своєї праці та життя. Але... „не одним хлібом живє людський“ Дес є Україна, десє наш народ, наш брати, що гинуть у неволі і в збройній боротьбі та чекають нашої допомоги. Тож серед наших клопотів згадаймо і про них! Коли не маємо можливості особисто для них працювати й їм допомогти, даймо свою лепту нашим установам, що це роблять!

Громадяни в Балтимор, Бостон, Бофало, Дітройт, Клівленд і Вашингтон! Ще залишилось кілька днів до закінчення рахунків Фонду за 1950 р. Ще маєте повну можливість виконати свій почесний національний обов'язок!

Громадські Організації! — обороніть честь і гідність Ваших громад, щоб не остали на самому кінці в українській національно-громадській праці!

Кураторія Українського Народного Фонду
Національний Даток поспішайте на адресу:
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P.O. Box 721 Church St. Annex
New York 6, N. Y.

Комітет С. У.

В НЕДІЛЮ, 25 ЛЮТОГО (FEBRUARY 25) 1951 РОКУ СОЮЗ УКРАЇНОК В НЬЮ-Йорку, Н. Дж., урядує в ВЕЛИКІЙ САЛІ ЦЕНТРАЛІ ПРИ 180 WILLIAM ST. ВЕЛИКУ КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ

ДЛЯ ДІТЕЙ
У ПРОГРАМІ ДІТЯ ВІДІГРАЮТЬ 5 СЦЕНОК
Музика—буфет—забава.
Початок: 2 год. попудні.

Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України ВІДІЛІ В НЬЮ-Йорку

влаштує для своїх членів і громадянства цілком доповіді на тему:
„УКРАЇНСЬКИЙ ВИЗВОЛЬНИЙ РУХ І ЗАХІДНИЙ СВІТ“.

ДОПОВІДАЧІ:
Д-р М. Воронський: „Сучасні соціалістичні рухи Заходу і український визвольний рух“.
Ред. В. Голубничий: „Націоналізм безлітесової нації“.
Інк. О. Логун: „Україна між „Сходом“ і „Заходом““.
Інк. В. Потішко: „Соціально-економічна програма українського визвольного руху на тлі соціально-економічної структури України“.
Д-р М. Прокоп: „Економічна програма українського визвольного руху“.
Ред. І. Смоляк: „Ідеал української людини в українській літературі, поезії, підпольній“.
Ред. А. Трачук: „Вплив в часі німецької окупації України в рр. 1941-44“.
Дипл. екон. І. Хамуляк: „Советська система в огні критики українського визвольного руху“.
Інк. Ю. Ціпль: „Вельшевизація Польщі і українсько-польські відносини по 1944 році“.

Заплановані ще доповіді на теми: „Великий Орєнт“ і „Народи СССР“. Привітав доповідачів будуть подати пізніше.

Найближче з черги доповіді ред. В. Голубничого (тема перша) відбудеться в неділю, дня 18 лютого ц. р., в год. 5-й попол., в залі Літературно-Мистецького Клубу при 149 2-га Евно.

Точні дати дальших доповідей подаватиметься кожноточно перед їх відбуттям.

В другі роковини смерті
ПРОФ. Д-РА ІВАНА РАКОВСЬКОГО
— відбудеться —
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
В ЧЕТВЕР, 22. ЛЮТОГО 1951
о годині 7:45 рано
В ЦЕРКВІ ПРИ ВУЛ. КЛІМЕРТ В ДІТРОЙТ, МІШ.
на яку прийшли і знайомих запрошує
РОДИНА.

УВАГА! — НЬЮ-Йорк і ОКОЛИЦЯ!
ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД
УКРАЇНИ, Інк., 2-ий ВІДІЛІ В НЬЮ-Йорку
— влаштує —
В СУБОТУ, 24. ЛЮТОГО 1951
ПЕРШУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ
У ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ „БЕТОВЕН ГОЛ“
при 210-214 Іст 5. Ст., Нью-Йорк, Н. Дж.
Початок в год. 8. ввечері. Вступ на залю \$1.25.
Буфет у власному заряді. — Орхестра Миколи Антошківа.
Прохасмо українське Громадянство о численну участь.
Управа.

УВАГА! — НЬЮ-Йорк і ОКОЛИЦЯ!
АНСАМБЛЬ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ
ОПЕРИ І ДРАМИ
В НЕДІЛЮ, 25. ЛЮТОГО 1951
В ЗАЛІ UKRAINIAN CENTER, 180 WILLIAM ST., NEWARK
Перша українська опера на 3 дії
НАТАЛКА ПОЛТАВКА
І. Котляревського, музика Лисенка
ДІЄВІ ОСОБИ:
Наталка — Мозгола-Витищечко
Солістка Вєлградської Королєвської Опери
Терпелиха, мати Наталки — Софія Гавсєвкє
Солістка Хору Кошиця
Петро, коханий Наталки — Ю. Кошєвкє
Арт. Українського Оперного Театру в Полтаві
Микола, далекий рідний Терпелихи — М. Ромашчак
Арт. Драм. Театру в Станіславоєві
Тетєрваковський, воний — Ю. Кошєвкє
Арт. Драм. Театру в Станіславоєві
Макогонєнко, виборний — М. Чалтий
Соліст Українського Оперного Театру в Харкові.
Постава: Ю. Кошєвкє. Музичний провід: Л. Вахяніян
Початок в год. 7. ввечері.
Квитки в „Самопоміч“ (Ukrainian Center) кожного дня від 5—9-тої ввечері, та в день вистави при касі театру від год. 2. попол.

В НЕДІЛЮ, 18. ЛЮТОГО 1951
В ЗАЛІ UKRAINIAN CENTER OF NEWARK
180 William Street
КОНЦЕРТ
УКРАЇНСЬКОГО ЧОЛОВІЧОГО ХОРУ „ВАТРА“
Дирігент: Проф. Лев Туркевіч
В програмі українські народні, історичні, побутові і жартівливі пісні.
Початок в 7. год. ввечері.
Квитки в „Самопоміч“ (180 Вільєм Стр.) кожного дня від год. 5—9 ввечері, в „Базарі“ та в день концерту при касі від год. 3-тої пополудні.

СТАРАННЯМ І КОШТОМ У. Н. СОЮЗУ
тількищо появилася в англійській мові у Видавництві Bookman Associates в Нью-Йорку
нова книжка КЛАРЕНСА А. МАННІНГА
„УКРАЇНА ДВАДЦЯТОГО СТОРІЧЧЯ“
CLARENCE A. MANNING
TWENTIETH CENTURY UKRAINE
Ця книга має сказати світові найновішу правду про Україну, має відкрити йому очі на бездонні терпіння і вершини героїзму українського народу в боротьбі за своє визволення та за ті самі ідеали справедливості, волі і миру, за які складав і готов зложити найвищі жертви весь волелюбний світ із Злученими Державами Америки на чолі. „УКРАЇНА ДВАДЦЯТОГО СТОРІЧЧЯ“ — це наша нова зброя за волю України! „УКРАЇНА ДВАДЦЯТОГО СТОРІЧЧЯ“ — це наша нова зброя за волю і мир в світі!
ВІЗЬМІТЬ ЦЮ ЗБРОЮ В РУКИ ТА ДАЙТЕ ЇЇ ІНШИМ! Книга, в твердій полотняній оправі зі золотим написом на сльоті, має 243 сторінки, дві жати і коштує ТІЛЬКІ \$3.50. ЗАМОВТЕ ЇЇ ЩЕ СЬОГОДНІ, БО ТИРАЖ НЕВЕЛИКИЙ!
Замовлення, разом з належністю, посылати до:
SVOBODA, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Спортові Вісті

У.А.С.Т. „Леві“ Шікаго в „А“ класі
Дня 10 лютого ц. р. чоловіча дружина відбиванки, взяла участь в турнірі за першество міста Шікаго в „Б“ класі.

ДЯКОВЧИТЕЛЯ-ДИРИГЕНТА

Українська Православна Парафія св. Володимира в Смітлі, Па. пошукує ДЯКА - ДИРИГЕНТА

ДЯКОВЧИТЕЛЯ-ДИРИГЕНТА

Українська Православна Парафія св. ап. Петра і Павла в Ютика, Н.П. пошукує ДЯКОВЧИТЕЛЯ-ДИРИГЕНТА

Професійні оголошення

Dr. Med. R. GYLBOR
59 East 3rd St. (моло 2nd Ave.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 5-3993

Dr. S. CHERNOFF

223 - 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C.
Tel. GRamercy 7-7697

КНИЖКИ ЖУРНАЛИ

КНИЖКИ ДЛЯ ДІТЕЙ
ПЕРША КНИЖЕЧКА (Буквар), друга, третя, четверта М. Матвійчука до науки писання і читання.

АСЕКУРАЦІЯ І ПОДАТКОВА ОБСЛУГА
Цього року ми маємо рахівника-експерта, який точно виконить вам податковий формуляр в нашому офісі.

УКРАЇНСЬКІ ЗВУКОВІ ФІЛЬМИ

В найближчих днях в поодиноких українських громадах в ЗДА висвітлюватимуться вперше три українські звукові фільми: 1. Українські Д. П. в Німеччині; 2. Хор „Бандура“; та 3. Українці Східної Канади.

ЗАСУД НА ЗБРОЙНЕ ПОВСТАННЯ В ПОРТО РІКО

Сан Хуан, Порто Ріко, 14 лютого. — Педро Альбізу Кампос, голова протинамериканських націоналістів у Порто Ріко, признаний винуватим в намаганні убивстві підчас повстання націоналістів три місяці тому, коли то згнуло 30 осіб а ранених було 51.

БОГЛЕН ДОРАДНИКОМ В РОСІЙСЬКИХ СПРАВАХ

Вашингтон. — Чарлс Е. Боглен, американський посол у Парижі, буде покликаний до департаменту стейту як дорадник при вирішуваних політичних Злучених Держав до Советської Росії.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода“.

РОЗШУК

Марія Кулич, дочка Пилипа з села Хмилка, повіт Радецький, Західна Україна, пошукує батька ВАСИЛЯ КОСЮКА.

ПАНЕ РУДИЙ Е.

ПОДАЙТЕ СВОЮ АДРЕСУ.
J. TARNAWSKY, Brookside Farms R. F. D. 1. PRINCETON, N. J.

АННА ПАРОВІН

1. АННА ПАРОВІН дочка Стефана і Марії Паровіч, з села Залуш, пов. Любачів, Зах. Україна.

„Правди“ яка вживає тарабанчини, став він в 1933 році.

ПЕТРО ПЕКІВ.

ПАРТИЗАН

Така історія його воскресіння — закінчив Федір, дивлячись на годинник.
— А тепер — додав він — мені вже час.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

ДЖАНСТАВІН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від 11, повідомляє всіх своїх членів і членкинь, що збори відбудуться в неділю, 18 лютого 1951 р.

ВІКРЕ ВИКОНАНО!

Я перечитав п'ятак багато разів. І все ж не вірив очам. Далі, щоб перевірити німецьке повідомлення, я зібрав відомості від кількох стоячих до „Лісу“.

ВЖЕ ПОЯВИЛИСЯ В РОЗПРОДАЖІ ПРОПОВІДИ

на неділі і подвижні свята ЦІЛОГО РОКУ
лі написав о. Никольй ВОЯКОВСЬКИЙ.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІ

I. С. Асторія: В дописі про коляду прізвище має звучати: Гумак.

Invest in U.S. Savings Bonds

УКРАЇНСЬКА ФУТРЯНА РОБІТНЯ В НЬЮ ЙОРКУ
Roman KUSSOFF
41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY

ТАРЗАН, ч. 2534. Місце для безпечної кріпки

Illustration of Tarzan climbing a cliff.
HOPING TO FIND SANCTUARY BEYOND INNES FOLLOWED THE LEDGE WHICH ROUNDED THE OVERHANGING CLIFF.

КАРНЕГІ, ПА. — Поїдомляється,

що дня 21. січня 1951 р. на зборах Т-ва ім. Тараса Шевченка, від ч. 384 вибрано таку управу відділу:

ПРАЦЯ

Потрібно МУЖЧИН до праці при заліз. Мусять перейти лікарські оглядини. Писемно подати височину, вагу, вік і родинний стан до:

БИЗНЕСОВІ НАГОДИ

ПОТРІБНО ПАРТНЕРА (самітнього або подруженого) для кінтиринг, долина Нью Йорку.

ПЕРЕВІЗ

ПАСАЖИРІВ, БАГАЖУ, РЕЧЕЙ з портів, з залізничод. дріпців, до пансионатів і т. ін.

EVERGREEN 3-4116-4450

Maple Coal & Coke Co.
antracite FUEL OIL bituminous OIL BURNERS
SALES & SERVICE
72-74 Box Street BROOKLYN 22, N. Y.

НЕЗВИЧАЙНА НАГОДА

ВЛАСНОГО ВИРОБУ
КАПЕЛЮХИ
3 найліпшого фільтру ВІД \$3.95 ДО \$12.50.

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Зарядка погребам в \$150
ціні так низькій як ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЯКРАЩА

ІВАН КОВАЛЬЧУК

FUNERAL HOME
COMPLETELY AIRCONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЯТІ

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похороном в БРОНКС, БРООКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОБОЛІЦЯХ

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

WOODSIDE MEMORIAL
ПОГРЕБОВЕ ЗАВЕДЕННЯ
ВОЛОДИМИР РАЙЦА, погребовий керівник

В. Володимир Пархуч
український погребник
Відповідний гідний похорон за умереною ціною

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Обслуга Шпирі і Чесна

КАПЕЛЮХИ
3 найліпшого фільтру ВІД \$3.95 ДО \$12.50.

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Зарядка погребам в \$150
ціні так низькій як ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЯКРАЩА

ІВАН КОВАЛЬЧУК
FUNERAL HOME
COMPLETELY AIRCONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕЯТІ

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Занимається похороном в БРОНКС, БРООКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОБОЛІЦЯХ